<u>Tasting The Tanakh - On The Role Of Food Within Biblical Narratives</u> <u>Drisha Winter Zman, Joe Wolfson</u>

Two Deep Dives: Part I - Yitzchak

Yaakov and Eisav - The Early Years: Bereishit 25:19-34

Ramban, Commentary to Ch.25 רמב"ן בראשית פרק כה

(כח) **כי ציד בפיו** - אמרו המפרשים (הראב"ע, והרד"ק) כי יתן ציד בפיו של יצחק, או יביא, ויחסר המעשה. ויתכן לפרש ויאהב יצחק את עשו, בעבור כי בפיו של יצחק ציד תמיד, כל היום יתאוה לאכול את הציד, ותמיד הוא בפיו, לא יאכל דבר אחר, והוא המביא לו כאשר אמר איש יודע ציד:

<u>Ohr HaChayim, Ch.25 אור החיים בראשית פרק</u>

(כט) ויזד יעקב. אולי כי לצד שראה שהועילה לגימתו של עשו ליצחק לקח גם הוא דרך לבשל תבשילין לקרב לב אביו אליו כעשו:

And Yaakov cooked – Perhaps as he saw that Esav's feeding of Yitzchak was effective (in producing love) he also pursued that path of cooking a meal in order to bring closer his father's heart, as had Esav.

Yitzchak's Blessings: Bereishit 27

Part II - Kivrot HaTa'ava - The Graves Of Desire

Bamidbar Ch.11

Commentary of the Emek Davar (Russia 19th C) 11:4, 6:

מי יאכלנו בשר. שהוא עיקר הנאת סעודה כמבואר בב״ר פס״ז א״ל עשו ליצחק מה האכילך כו׳ כיון שהזכיר בשר מיד בכה כו׳

בלתי אל המן עינינו. בתוך המזון. והרמב״ן פי׳ שאמרו אפי׳ המן שאנו חיים בו אינו בידינו שתהי׳ נפשנו דשנה בראיתו אלא נתאוה לו ונשא עינינו עליו אולי יבא לנו...והיינו על מה שהי׳ יורד בכל יום. ולא פעם אחת בשנה. ולא היו צריכים שהיו עיניהם תלויות אם ירד למחר. כדאי׳ ביומא דע״ו א׳.

כמו שהיה אחר כך בעת המרגלים, שנמצא אנשים שלא רצו ליכנס לארץ ישראל משום שם ההשגחה רבה. כך היה איזה כת שעיקר התרעומות שתלוים במן על אביהם שבשמים זה הי׳ עיקר תרעומת. אלא **שבושו לומר שאין רוצין** לתלות את עיניהם לאביהם שבשמים. מש״ה חפשו עלילה אחרת לומר שתאוה נפשם לבשר וכיב״ז. וזה כללו בלשון בלתי אל המן עינינו וכמש״כ הרמב״ן ז״ל:

יען כי מאסתם את ה׳ אשר בקרבכם. כבוד גלוי שכינה שבקרבכם. שהרי בהיותכם במצרים לא הי׳ לכם העונש הנעלה הלז. וכאשר אתם אומרים כי טוב לנו במצרים שהי׳ לנו בשר. הראיתם לדעת שתענוג מאכל בשר יקר לכם מתענוג גלוי שכינה. ואין בזיון ומאוס גדול מזה

The Mahloket of Rabbi Akiva and Rabbi Yishmael

Meshech Hochma (20th Century, Dvinsk), to Bamidbar 11

התאון תאוה (יא, ד). פירוש אף שהיה להם בקר צאן, בכ"ז הא נאסרה בשר תאוה, והיה צריך להביאם לאהל מועד עם כל תיקון הקרבתו, והם התאוו תאוה כו' את הדגה אשר נאכל במצרים חנם בלא מצות, וכעת אין רק בשר ובאלף מצות ואין כדאי על זה הטורח. ודוק. וירמוז, כי דג כולו היתר ואף דמו, כדתנן כריתות פרק דם שחטה. יעו"ש.

Two Intriguing Parallels:

I. Moshe's Leadership Crisis

Bamidbar 11:11-15, 18

וַיּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָ־ה לָמֶה הֲרֵעֹתָּ לְעַבְּדֶּרָ וְלָמָּה לֹא־מָצְתִּי חָן בְּעֵינָיךָ לָשׂ־וּם אֶת־מַשָּׂא כָּל־הָעָם הַזָּה עָלְי: הָאָנֹכַי הָרִ־יתִי אֵת כָּל־הָעָם הַזֶּה אִם־אָנֹכִי יְלְדְתִּיהוּ כְּיִ־תֹאמֵר אֵלַי שָׁאַהוּ בְחֵיקּ־רָ כַּאֲשֶׁר יִשֵּׁא הָאֹמֵן אֶת־הַיּנֵק עַל הְאֲדָתֶׁה אֲשֶׁר נִשְׁבָּעְת לַאֲבֹתְיו: מֵאַיִן לִי בָּשָּׁר לָתֶת לְכָל־הָעָם הַזֶּה כְּי־יִבְכַּוּ עָלַי לֵאמֹר תְּנָה־לְנוּ בָשֶּׁר וְנֹאכְלָה: לְא־אוּכָל אָנֹכִי לְבַדֵּי לָשֶׂאת אֶת־כָּל־הָעָם הַזֶּה כִּי כָּבֶד מִמֶּנִּי: וְאִם־כַּכָה וֹ אַתְּ־עַׁשֶּׁה לְּיִי **הָרְגַנִי נָא הְרֹּג אִם־מָצְאִתִּי חֵן בְּעֵינְיך**ָ וְאַל־אֶרְאֶה (בְּרָעָתְיִי: (פ

And Moses said to the LORD, "Why have You dealt ill with Your servant, and why have I not enjoyed Your favor, that You have laid the burden of all this people upon me? Did I conceive all this people, did I bear them, that You should say to me, 'Carry them in your bosom as a nurse carries an infant,' to the land that You have promised on oath to their fathers? Where am I to get meat to give to all this people, when they whine before me

and say, 'Give us meat to eat!' I cannot carry all this people by myself, for it is too much for me. If You would deal thus with me, kill me rather, I beg You, and let me see no more of my wretchedness!"...

וְאֶל־הָעֶּׁם תֹּאמֵׁר <mark>הִתְּקַדְּשָׁוּ לְמָחָר וֻאֲכַלְתָּם בָּשָּׂר</mark> כִּיׁ בְּכִיתֶם ऀבְּאָזְנֵי יְהֹוָה לֵאמֹ־ר מֵי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָּׂר כִּי־טִוֹב לָנוּ בְּמִצְרָיִם וְנָתַׁן יְהוֶה לָכֶם בָּשֶּׂר וַאֲכַלְתָּם:

And say to the people: Purify yourselves for tomorrow and you shall eat meat, for you have kept whining before the LORD and saying, 'If only we had meat to eat! Indeed, we were better off in Egypt!' The LORD will give you meat and you shall eat.

Shemot 32:31-33

ַוַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוֻה וַיֹּאמֶר אַנָּ־א חָטָא הָעָם הַזֶּה ׁחֲטָאָה גְדֹּלָה וַיְּעֲשִׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהְב: וְעַתָּה אִם־תִּשַּׂא חַטָּאתֶם וְאִם־אֵין מְחֵנִי ֹנָא מְסִפְרְךֶ אֲשֶׁר כָּתְבְתָּ: וַיִּאמֶר יְהוֻה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חְטָא־לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרְי: וְעַתָּה לַךְ ו נְחֵה אֶת־הָעִ`ם אֶל אֲשֶׁר־דִּבֵּרְתִּיֹ לֶּךְ הִנָּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וּבְיִוֹם פָּקְדִי וּפָקַדְתִּי עֲלֵיהֶם חַטָּאתָ

Moses went back to the LORD and said, "Alas, this people is guilty of a great sin in making for themselves a god of gold. Now, if You will forgive their sin [well and good]; but if not, erase me from the record which You have written!" But the LORD said to Moses, "He who has sinned against Me, him only will I erase from My record. Go now, lead the people where I told you. See, My angel shall go before you. But when I make an accounting, I will bring them to account for their sins."

Shemot 33:12-13

וַיּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוַ ָ ה רְאֵה אַתָּּה אֹמֶר אֵלַיֹ הֲעַל אֶת־הָעָם הַיֶּה וְאַתָּה ֹלֵא הְוֹדַעְהַּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלָח עִמְּי וְאַתֵּה אָמֵׂרְתָּ יְדַעְתַּיךְ בְשֵּׁם וְגַם־מָצָאתָ חֶן בְּעֵינְי: וְעַתָּה אִם־נָא מָצָּאתִי חֵו בְּעֵינָ ִיךָ הוֹדִעַנִי נָא אֶת־דְּרָכֶּךָ וְאֵדַעֲלֶ לְמַעַן אֶמְצָא־חֶן בְּעֵינָיך וּרְאֵה כִּי עַמְךָ הַגָּוֹי הַזֶּה:

Moses said to the LORD, "See, You say to me, 'Lead this people forward,' but You have not made known to me whom You will send with me. Further, You have said, 'I have singled you out by name, and you have, indeed, gained My favor.' Now, if I have truly gained Your favor, pray let me know Your ways, that I may know You and continue in Your favor. Consider, too, that this nation is Your people."

II. Sanctify Yourselves

Shemot 19:9-11

וַ יֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁ־ה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָבָּן בַּעֲבֿוּר יִשְׁמֻע הָעָם בְּדַבְּרֵי עִפֶּׁךְ וְגַם־בְּךָ יַאֲמֵינוּ לְעוֹלָם וַיַּגָּד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוְה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה ֹ לֵךְ אֶל־הָעָם <mark>וְקִדַּשְׁתָּם הַיֻּוֹם וּמֶחֶר</mark> וְכִבְּסִוּ שִׁמְלֹתְם: וְהָיִוּ נְכֹנִים לַיַּוֹם הַשְּׁלִישֵׁי כַּי ו בַּיַּוֹם הַשְּׁלִישִׁ־י יֵרֶד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינִי: And the LORD said to Moses, "I will come to you in a thick cloud, in order that the people may hear when I speak with you and so trust you ever after." Then Moses reported the people's words to the LORD, and the LORD said to Moses, "Go to the people and warn them to stay pure today and tomorrow. Let them wash their clothes. Let them be ready for the third day; for on the third day the LORD will come down, in the sight of all the people, on Mount Sinai.